

באהבה ובאמונה

בס"ד • ל כסלו ה'תשפ"ו מקץ • גליון 1537 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת השבת: ירושלים 16:02 ת"א 16:20 חיפה 16:10 ב"ש 16:18
צאת השבת: ירושלים 17:18 ת"א 17:19 חיפה 17:16 ב"ש 17:17

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

headoffice@emeir.org.il

הכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

היינו כחולמים

יוסף הצדיק הוא בעל החלומות (בראשית לז). הוא חולם חלומות, פותר חלומות, חי לאור החלומות ומגשים אותם. הוא איש נבון וחכם החי את המציאות המורכבת והמסובכת במשפחתו כאשר אחיו מתנכרים לו ואף מוכרים אותו לעבד. בכל מצב שהוא נמצא, בין כאשר הוא בבירה עמיקתא, בבית הסוהר, בין שהוא באגרא רמא, כשהוא שולט כלכלית על מצרים - אין הוא מאבד את חלומו וחזונו. הוא צדיק בכל זמן, בכל מקום ובכל מצב.

לעומתו, אחיו אינם חולמים. אדרבא, מתנכרים לחלומותיו וודאי שאינם חיים לאור החלומות. הם חיים את הרגע, את העכשוויות. הם מתקשים להתמודד עם הקשיים הפוקדים אותם, מלאים ברגשות אשמה איש על רעהו, כועסים ואף מפחדים ממה שיהיה. מה שאין כן יוסף הצדיק, המדבר בסופו של דבר אל לבם "ואתם חשבתם עלי רעה. אלקים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב" (ג, כ).

נכון לעכשיו, דורנו דור קיבוץ הגלויות והתחייה הלאומית. יש בו אנשים שהם בחינת יוסף, בעלי חלום ובעלי חזון, החיים לאור חלומותיהם של אבותינו, נבואותיהם של נביאינו וחכמתם של חכמינו, המלווים אותנו לאורך כל הדורות, גם כאשר היינו בגלות החשוכה. אבל ישנם גם כאלו שלעת עתה אינם בעלי חלום וחזון, הם חיים את הרגע, את העכשוויות, כאחי יוסף. אבל כשם שאחיו של יוסף הם חלק מחלומותיו גם כאשר הם מכחישים אותם ואינם מודעים להם, כך גם בדורנו, גם אלו שאינם בעלי חלום וחזון הריהם מגשימים את חלומם ונבואותיהם של אבותינו ונביאינו, גם כאשר הם מכחישים אותם ואינם יודעים ומודעים להם.

בימינו אנו צריכים ללמוד מיוסף הצדיק - להיות נבונים וחכמים, בעלי סבלנות של ברזל, דבקים מצד אחד בחלום ובחזון, רואים עין בעין את תחיית עם ישראל כהגשמת חזון נביאי ישראל, ויחד עם זאת להבין שישנם כאלו, כאחי יוסף המודאגים, ואולי אף מפוחדים מהמצב העכשווי המסובך והמורכב, הן מבחינה מדינית, מבחינה חברתית, ומבחינה ביטחונית. יש להתאמץ ולעשות הכל ולשמור על שלמות ואחדות. לחבר תחילה את המשפחה, כשם שעשה זאת יוסף הצדיק. ומתוך כך נזכה כולנו יחד לומר בפה מלא ובעין טובה: "בשוב ד' את שיבת ציון היינו כחולמים".

חנוכה שמח

בציפייה לישועה השלמה

דב ביגון ב"ש

"קץ" שם ל"חושך"

הרב אמיר דומן | 2

נס פך השמן ונס הניצחון

הרב יורם אליהו | 3

גביע הכסף של יוסף

הרב אורן טרבלסי | 3

"גוגל מוגל"

הרב יואב מלכא סיפור | 4

נשמת עבריות נאצלת

הרב ליאור לביא | 5

פיגוע נורא באוסטרליה

הרב שלמה אבינר | 8

להדליק את האור בנישואין

אסתר אברהמי זוגיות | 6

פרטים נוספים בעמוד הגב <<

לתרומות למכון מאיר:

בטלפון 02-6461328

באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

"קץ" שם ל"חושך"

מלווה אותנו בימי סבל וקושי, "בשעבוד מלכות עגלה", אלא שהוא זה שאחראי על אופי הקושי ומינונו, קושי שתפקידו לגדל ולהכין אותנו באופן מדויק לשלב הבא במסע. "ובידו הגדולה הוציא את הסגולה" - כי רק בזכות שעבוד מצרים נעשינו לו סגולה מכל העמים.

חז"ל גילו לנו שסוד הגלויות והגאולה רמוז במעשה בראשית: "וְהָאָרֶץ הֵיטָה תְהוֹ וְנָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם, וַיִּוָּח אֱלֹהִים מִרְחַפְתּוֹ עַל פְּנֵי הַמַּיִם" - בבל, מדי... "וחושך" זו מלכות יון, שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיה, שהייתה אומרת להם: כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל! לפעמים אדם או דור שלם נמצאים בניסיון קשה כל כך, עד שיותר מאשר כאב הניסיון עצמו וייסוריו, מופיע ניסיון עמוק וקשה יותר, "הסתרה שבתוך ההסתרה" - הרגשה "שאין לנו יותר חלק באלוקי ישראל", שהוא כבר לא מתעניין בנו, ולא איכפת לו חלילה.

אבל "קץ שם לחושך" - מי? מי שהוא "יצר אור ובורא חושך". ולכן גם לחושך הזה יש "קץ", יש לו מטרה ותפקיד, קצב משלו, ושליחות אלוקית למעננו, לטוב לנו. כשנראה את הטוב הזה, נאמין בו, נעקוב אחריו ונשתדל להגביר אותו, נזכה גם לגאולה שלמה: "וְרוּחַ אֱ-לֹהִים מִרְחַפְתָּ" - זה רוחו של מלך המשיח.

נעוץ במילה "קץ" מהו קץ? במונח השטחי "קץ" הוא "סוף". סופסוף יבוא החושך לסימונו, תבוא האפלה לקיצה, וייצא יוסף לחופשי. אבל אם זהו כל העניין, לא ברור מה הטעם בחושך מלכתחילה, וגם משך הסבל נשאר שרירותי ומנותק, ללא שום הקשר שניתן לעבוד איתו. אולי אפשר לצפות לישועה, אך קצת קשה לשמור על התקווה כשלאורה כל מה שידוע הוא, ש"אי-פעם" יבוא האור.

אבל באמת "קץ" בלשון הקודש והתורה הוא יותר מסתם "סוף" - קץ הוא סימונו של פרק זמן בעל ערך וחשיבות. התורה מצווה: "מקץ שבע שנים תעשה שמיטה". קץ הוא אכן לשון "קצה", אבל לא פחות מכך - מלשון "קציצה" (כמו "ריבית קצוצה" = בעלת שעור קבוע מראש) או "קצב", שיש לו משמעות בפני עצמו. כלומר, הזמן של החושך והכאב, הציפייה הממושכת לישועה והאכזבות - ממלאים תפקיד ושליחות שהטיל עליהם בורא עולם! כאשר תפקידם יבוא לתכליתו - יבוא גם "קיצם", וישתנה המצב לטובה.

מדוע אנחנו בטוחים ש"שלח לקץ ימין משיחנו"? לא רק משום שקיבלנו הבטחה של "קץ המגולה". הביטחון הוא בכך שרשב"ע איתנו תמיד, גם בהווה הקשה והכואב, "עמו אנוכי בצרה". המשמעות של הוודאות הזו היא אדירה, כי לא רק שהקב"ה

כן, יש פסוק כזה, כמובן: "קץ שם לחשך, ולכל תכלית הוא חוקה, אכן אפל וצלמות" (איוב כ"ח). העניין הוא, שאיוב, כמו איוב, לא הסביר בעברית מדוברת את רצף דבריו. לכן אולי הרשו לעצמם גם חז"ל להשתמש בכל חלקיק וצירוף מילים של איוב כדי ללמדנו עקרונות חשובים בכל שאר עולם התורה והאמונה. וכך אמרו במדרש רבה המפורסם:

"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים" - "קץ שם לחשך". זמן ניתן לעולם, כמה שנים יעשה באפילה. ומאי טעם 'קץ שם לחושך'? שכל זמן שיצר הרע בעולם, אופל וצלמות בעולם, דכתיב: 'אכן אפל וצלמות'. נעקר יצר הרע מן העולם - אין אופל וצלמות בעולם! ואם היינו צריכים דוגמא ופירוש לפירושם, הנה ממשיך המדרש עצמו ומפרט: "דבר אחר: 'קץ שם לחשך' - זמן ניתן ליוסף, כמה שנים יעשה באפילה בבית האסורים. כיון שהגיע הקץ - חלם פרעה חלום".

במילים אחרות, לרע בעולם יש "פג תוקף", ובהגיע ה"קץ", אזי יפוג תוקפם וקיומם של הרוע והסבל, ויבואו התיקון והאור. זה בוודאי מנחם ונותן תקווה: הכאב לא ימשך לנצח, הישועה תגיע בעתה. אבל מובלעת כאן הנחת יסוד נוספת שאולי נראית מובנת מאליה, אך בעצם עליה מבוסס תוכן המדרש כולו. הסוד

מחפשים לעצור ולחשוב?

בעולם מהיר ומשתנה.
רבים מחפשים שורש של יציבות ומשמעות.
בקורס חובנה נפתח דלת להבנת יסודות היהדות בשפה ברורה וידידותית.

12 שבועות • 4 נושאים • 4 מרצים
ראש המכון הרב דב ביאון • הרב מחיר טויבר • הרב חיים רוד • הרב שמעון בן ציון

חוויה אחת מעשירה!

איכה? מכון מחיר • שדרות המחירי 4 • קריית משה ירושלים

מתי? ימי שני | 14:00-18:00 • מפגש ראשון - ב' טבת (22 לדצמבר)

למי? מבקשי ידע ושוחרי משמעות

עלות: 160 ש"ח בלבד!
הרשמה בקישור. לפרטים: שמעון בן ציון - 054-2247792

רצינו? אידיאליסט? מקומך איתנו!

ישיבת עטרת ירושלים מזמינה אותך לשבת שבושים יחד עם נשיא הישיבה הרב שלמה אבינר שליט"א

שבת פרשת ויגש | ו' ז' טבת

חיים תורה בלב העיר העתיקה

אפרים נפסיס ואיסור הנאה • דביר פוקס - 052-464-7783

התורה הגויאצלת

שיחות הרב צבי יהודה לחנוכה

על הניסים -

נס פך השמן ונס הניצחון

א. נס של ארץ ישראל

חזור רבנו הרצ"ה ומדגיש, שחנוכה הוא נס של ארץ ישראל, הוא לומד זאת מדברי הגמרא במגילה, שבפורים לא אומרים הלל, "כי אין אומרים הלל על נס שבחוץ לארץ, למרות שהוא נס כלל ישראלי. אבל בחנוכה אומרים הלל שלם, מתוך שייכותו לארץ-ישראל, כי שלמות הפועת כלל ישראל ונצח ישראל היא בארץ-ישראל - מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

ומוסיף הרצ"ה, גם עכשיו אנו שייכים למצב של נס ארץ ישראל. כל הגויים יושבים מסביבנו וישראל בתוהו, "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". אנחנו יותר ויותר מתקדמים למצב עובדתי של שלמות כלל ישראל בארץ ישראל. הימים ההם הולכים ומתגלים בזמן הזה.

ב. נס פך השמן ונס הניצחון

בהדלקת הנרות אנו מברכים ביום הראשון שלוש

הרב יורם אליהו

ר"מ במכון מאיר

מבחינים בו, וחנוכה, בהיותו החג האחרון לפני הגלות הארוכה, נקבע כ"צידה לדרך", שנזכר ונבין ששם ה' מתגלה בכללות המציאות. סמיכות ברכת 'להדליק נר', לברכה 'שעשה ניסים', באה ללמד את ההכרה האמתית של יד ה' הפועלת בכל המעשים. ומה הכלל בכל זה? הכלל בכל זה הוא, שהעולם אינו הפקרה. יש שליטה. בסידור הברכות של חנוכה מתברר, שגם הנס השמימי העילאי, יש מאין, וגם הנס המופיע על ידו ומתוכו, הם שני צדדים של עניין אחד של גילוי אלוקות, וכך אנו הולכים ומתרגלים שגם הנס שאינו יש מאין, אלא נגרם מהפעולות שלנו, הוא גם התגלות יד ה'.

ג. להוסיף תורה

הוסיף ולימד רבנו בימי החנוכה, היוונים רצו "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". סדרי חייו של האדם נקבעים על-פי לימוד התורה. יחד עם המלחמה הפוליטית, הייתה מלחמה דתית ביוונים, הם לחמו נגד לימוד ונגד קיום התורה, ולכן בזמן הזה יש לתקן את שכחת התורה וההעברה על הדת. כשאנו נפגשים במציאות ההיסטורית של "להשכיחם תורתך" - עניין ימים אלה הוא לעשות את ההפך של "להשכיחם", וממילא מובן שבחנוכה צריך להוסיף לימוד תורה ודבקות בתורה, יש לעסוק בהפך של "להשכיחם תורתך", ריבוי זכירת התורה וריבוי קיום מצוות.

עומק הפרשה

הרב אורן טרבלסי ר"מ במכון מאיר

ביטוי את תפקיד עמ"י להשפיע את אור ה' על שאר אומות העולם שמספרם שבעים. ולכן כשהגיעו למספר זה ירדו למצרים, מקום החיכוך עם אומות העולם. "ובבואם למצרים היו שבעים נפש בפרט, כמו שבכלל האומות הכל שבעים".⁹

יוסף והאחים עומדים בשלב המעבר בין שלוש האבות לשנים עשר השבטים. יוסף רומז לאחים שאכן יש יב שבטים. במכירת יוסף הייתה לאחים מחשבה שלא כולם ימשיכו את יעקב אבינו וחלקם יהיו פסולת כמו עשו וישמעאל. אך הגביע רומז ל-יב. כל יב השבטים ממשיכים את יעקב, ואי אפשר שאחד יהיה חסר וכקבלת חז"ל "גמירי דלא כלה שיבטא". (קבלה שלא יכלה שבט מישאאל).

צורת הגביע מבטאת גם את תפקידו של יוסף במעבר בין האבות לבנים. ר' שלום נתן רענן¹⁰ עומד על כך ש"גביע" הוא כוס שעומדת על רגל גבוהה, לעומת "כוס" שעומדת על בסיסה בלי תמיכה של רגל. מדרגתו של יוסף מתבטאת בגביע לעומת מדרגת יהודה ודוד ששייכת לכוס. וכפי שאומרת הגמרא בפסחים, שבסעודת הצדיקים לעתיד לבוא עתיד דוד המלך לברך על הכוס, "אמר להם אני אברך ולי נאה לברך שנאמר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא"¹¹.

הכוס הגבוהה מבטאת את מדרגת האבות העליונה. במעבר משלב לשלב יש מדרגה ממצעת. יוסף הוא הממצע בין האבות לשבטים. הוא אחד הבנים אך גם אב לשני שבטים אפרים ומנשה, לכן נקרא "אבן ישראל" אבן - אב וכן. יוסף הוא כמו המשך המאמר בעמוד 6 <

ברכות ובשאר הימים שתי ברכות, להדליק נר של חנוכה ושעשה ניסים. מסביר הרצ"ה שהברכה 'להדליק' היא הברכה על המצווה, ו'שעשה ניסים' אינה ברכה על עצם המצווה של ההדלקה. במסכת סופרים כתוב שיש לברך, 'להדליק נר של חנוכה', אחר כך לומר 'הנרות הללו', ואחר כך לברך 'שעשה ניסים', וכך נהגו כמה מהראשונים, אבל בשולחן ערוך נפסק, שלא להפריד בין הברכות, ולומר אותן בזו אחר זו. מלמד הרצ"ה שיש כאן לימוד עקרוני בהבנת ניסי ה' אתנו; נס פך השמן קשור לרגע מסוים שבו הופיע שמן באופן ניסי והוא נס שכולו שמימי, מצד שני, ישנו נס הניצחון המלחמתי שהתגלה על-ידי פעולות בני האדם, מבאר הרצ"ה, כמו שריבוננו של עולם מתגלה בנס, כך הוא מתגלה בטבע, יש אנשים שנוטים לשכוח שכל תופעות העולם הם גילוי אלוקות, ומשום כך הם אינם מבחינים בהתגלות הבורא בנבראים. גם בכיבוש הארץ היו ניסים רבים של, "מסרת רבים ביד מעטים", והמוני ערבים ברחו מפני קומץ יהודים, "יד ה' היתה בהם להומום", וכך גם בתחום הפוליטי, הצהרת בלפור - שהוכרזה בנס אחרי שכמעט נדחתה - והכרזת המדינה, הן התגלות נס אלוקי במעשים שנראים לכאורה טבעיים ומובנים. בחנוכה נפגשים בשני סוגי הניסים המקיפים את כל חיי האדם: נס גלוי, ונס נסתר שלא תמיד

גביע הכסף של יוסף

הגביע של יוסף מלווה את יוסף והאחים מרגע פגישתם. לפי המדרש יוסף אמר לאחים שהוא רואה עליהם בגביע דברים נסתרים, כמו שניים מהם שהחריבו את שכם... כשישבו לסעוד עימו הקיש בגביע וקרא לאחיו לשבת לפי סדר לידתם, "מכה בגביע וקורא ראובן שמעון לוי יהודה, הסבו כסדר הזה שהוא סדר תולדותיכם".² וכן הגביע הוא הכלי שבאמצעותו יוסף משיב אליו את האחים בפעם האחרונה, כשהוא מצווה את הממונה על ביתו לשים את הגביע בשק בנימין, לרדוף אחרי האחים ולקחת לעבד את אשר נמצא הגביע בידו.

הספורנו³ ומפרשים נוספים מסבירים שמטרת יוסף בהטמנת הגביע אצל בנימין היתה כדי לבחון אם האחים עשו תשובה שלמה על מכירתו וימסרו את נפשם להציל את האח האחרון שנשאר מבני רחל. וכך עולה גם מהמדרש על קורבנות הנשיאים שנשיא שבט בנימין הביא מזרק אחד הוא גביע, "כנגד יוסף שבחן צדקות אחיו בגביע על אודות בנימין, וכיון שראה יוסף שמסר יהודה נפשו על בנימין הכיר צדקות אחיו והתודע להם".⁴ ומשום שזו הייתה המטרה כתב בספר הישר⁵ שיוסף גילה לבנימין שהוא אחיו ושיניח את הגביע בסלו למבחן שאר האחים, כדי לא לעצור את בנימין על דבר שלא עשה. אך עדיין צריך להבין מדוע גלגול הדברים נעשה דווקא על ידי גביע שליווה את מפגש האחים לאורך כל הדרך ובאמצעותו התגלה יוסף לאחיו. ר' חיים

הכנסת בן-צור שהיו נעולות וחתומות. זקן מקומי, כפוף גו, עוטה ג'לביה לבנה חלף בסימטה, עצר לרגע, הביט בו ושאל במרוקאית: **תְּתַקְלָב עֵלָא לְגַנְיָא?** אתה מחפש את בית הכנסת? נדב הנהן. הזקן חיך חיך של מי שראה מחפשים רבים, שלף מפתח חלוד מתוך כיס הגלביה העמוק ובתנועה איטית פתח את הדלתות הכבדות. "זה הכיסא של ראש הקהל, אפרים בן צור", הצביע על מושב עץ עתיק סמוך למזרח. נדב התיישב עליו, וליבו כמעט שחמק מבית זהוה אפרים בן צור!! הלא הוא סב סבו... נדב הרגיש כאילו הוא ארוג בסיבי אור המקיפים אותו. המסע הדיגיטלי הקר הסתיים במפגש נשמתו עם הפיזי. לפעמים האצבע האלוקית המורה את הדרך מתגלה דרך פיקסלים, חץ שיטוט כחול, דרך מכונה חסרת נשמה שמובילה אל הלב. ובאותו ערב, כשהיט סביבו, נזכר במשפט מלונדון לעצמו. אולי הבית אותו חיפשת, היה לוט בערפל בתחילתו - אבל בהמשך המסע, דווקא בליבת הערפל שם האלוקים מתגלה ב"אבן מספרת", בדת בית כנסת כבדה שפתח לפניך אליה הנביא? ואז המקום הזה הוא כבר לא נקודה על מפה דיגיטלית. אלא "מה נורא המקום הזה..."

ובקימורי האבן עורר בו געגוע. חידד את התמונה. כתובת נראתה על לוחית חלודה: "בית הכנסת בן-צור". ליבו הלם בחזקה. לא עוד מבנה מיושן - אלא שריד משפחתי חי. כן! סבתו הזקנה לחשה על אודותיו מפעם לפעם בשברי סיפורים ושפה עילגת. צלילי כוסות וכוכית דקה, ריח קפה שחור, דלתות כבדות - הכל חזר פתאום, וקם לתחייה כאילו הוא משקיף על הכול מתוך גלגולו הקודם. ה"מסך" הקר הפך כעת לגשר אל עבר רוחש חיים. נדב החל לחקור בקדחתנות ובלא שובעה אודות קהילת יהודי פאס על כל היבטיה, על פיזי רבי דוד בוזגלו שנתעוור בצעירותו והטביע חותמו על מסורת פיזי מרוקו, על בתי כנסת עתיקי יומין, מוסדות קהילה ובתי קברות עתיקים... לילות החיפוש כבר לא היו בריחה אלא תחילתו של מסע פנימי, של בחירה. הוא לא חיפש עוד מקומות אקזוטיים עתירי ריגוש שנפשו לא תימלא בהם - מעתה חיפש את עצמו ומקומו, ביקש בכל מאודו להתרתק בשרשרת הדורות. תוצרי הפיקסלים לא הספיקו עוד. הוא רצה להריח את האבנים ולהתרפק עליהן. לשמוע קולות אנושיים שידעו לספר לו על ימים עברו, לגעת בדלתות כבדות. קנה כרטיס טיסה ונחת בפאס. כל צעד בסמטאות הצרות הרעיד את מיתרי נשמתו. האבנים הרטובות בגשם הקל, ריח לימון ותבלינים המתערבבים עם ניחוח קפה. סוף סוף עמד מול דלתותיו הכבדות של בית

נדב בן צור, בן 27, שנות ה"רדיפה". שיגרת חייו ארוגה ממסכת של "פיקסלים" ומסכים. העולם נצפה ומתגלה לעיניו מעל גבי המסך, ב-Google Maps ויישומי המרתקים שבהפעלתם הוא בקי לאין שיעור. החץ הכחול שעל גבי המפה הוא ביתו, בעזרתו הוא חוצה ביעף יבשות, הוא חסר מנוחה. מחפש משהו שאינו יודע לקרוא בשמו. לילות שלמים משוטט מסוף העולם הזה ועד סופו: בפריז הוא צופה בזוגות אוהבים יושבים על גדות נהר הסן, משם "מצביע" על חורבות מקדש ראמאסואמי בטנדז'ור ומנסה בכוח המדמה שלו להריח קטורת פולחנית, ומשם ב"קפיצת הדרך" הוא בגשר ברוקלין לעת שקיעה. מתעכב שם מעט והנה הוא כבר בשווקי בואנוס איירס המשלבים מזיגה אקזוטית של תרבות אוכל, אמנות ומפגש אנושי ומשם למדרחוב מואר ניאון באוסקה שביפן. כל "לחיצה", בריחה ותקווה שזורים בה זו בזו. פעם שוטט וירטואלית ומצא גרפיטי חבו בלונדון Home is a direction, not a place (בית הוא כיוון, לא מקום). המשפט דבק בו. אולי גם הבית שהוא מחפש מעורפל ולא מקום גאוגרפי מוצק. מעין "לך לך" אל הלא נודע... "אשר אראך..." ערב אחד באכסניה בספרד, אחרי מסע Google map בין סמטאות אנדלוסיה וחוף קפוא באיסלנד, הניח אצבע עייפה על כתם ירוק כהה בצפון מרוקו, לחץ in zoom - רחוב צר הופיע, קירות בתיו דהויים וטחובים. על אחד הקירות חקיקת מגן דוד באבן. נדב התעכב שם. משהו בזווית התאורה

הבהרה סיפורי המדור: מהם סיפורי אמת "מטושטשים" של בע"ת (ובתוכם הכותב). ורובם פרי ה"דמיון" או חלקיקי אמת ש"חברו יחדיו". אלא אם יצויין אחרת ymalka02@gmail.com

מחפשים את הצפון שלכם?

צפונה

איכות - חיים - ציונות

בואו לאירוע חשיפה להתיישבות בצפון ומופע טיפול זוגי של גברת רביע י"ב טבת - 1.1.26 - אולם וואהל, רמת גן

tzfona.co.il | כל הפרטים והכרטיסים נא >>>

קץ שם לחושך

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

יוסף פתר את חלום פרעה, ששבעת השיבולים ושבע הפרות המלאות הן שנות שובע, ואילו שבעת השיבולים ושבע הפרות הרזות הן שנות רעב. מה מבריק כל כך בפתרון זה של יוסף?

תשובה: לכולם ברור שחלומות פרעה מבשרים סוג של שפע וסוג של אסון שיתרחש לאחריו, אולם חרטומי פרעה לקחו זאת לכיוון הפסימי: "שבע בנות אתה מוליד שבע בנות אתה קובר. שבע ממלכות אתה כובש שבע ממלכות מורדות כך" (בראשית רבה פט). מבחינת התפיסה החרטומית הרע מקזז את הטוב, העולם צועד לעבר חורבן ואין מה לעשות בנידון. לעומת הפסימיות של החרטומים יוסף מציג גישה אופטימית: נכון שלאחר שנות השובע יהיו שנות רעב, אולם מתוך השפע נוכל להכין עצמנו לקראת האסון. "חלום פרעה אחד הוא" - הרע איננו מקזז את הטוב אלא הרע מאתגר את הטוב להוציא עוד יותר טוב; בשפה יהודית קוראים לזה "אחדות".

כאשר פרעה שומע זאת הוא מכנה את יוסף "צפנת פענח" = פענחת את הצופן של העולם הזה. בוודאי יש בעולם רעב, מלחמות, מוות וכאב - אולם מי שפותר חלומות יודע לפענח כיצד כל אלה מובילים בסופו של דבר אל הטוב. יוסף יודע שגיעו ימים שבהם יצטרכו מעט מכבים להילחם בהמון יוונים ומתיוונים. יוסף ידע שגיעו ימים שבהם נחשוש לפתוח את הטלפון בבוקר כדי שלא לשמוע על הנפגעים היום; הוא יודע שגיעו שנים שבהן יהיו מגפות, מלחמות וחסופים - אבל הוא גם יודע ששנות הרעב הללו יסתיימו יום אחד ויש קץ לימי הרע. "קץ שם לחושך".

"כזאת הדלקה לא הייתה מעולם, מיום שנברא העולם ועד לשעה זאת. כל מלאכי השרת התקבצו באותה שעה להסתכל במחזה הזה." על רצח היהודים בסידני, על ההדלקה שהאירה בכל העולמות ועל הצדיק המקובל הירושלמי שהסתלק בנר שלישי של חנוכה, לפני שש-עשרה שנה

נשמת עבריות נאצלת

שנתיים בדיוק לפני הסתלקותו, בליל נר שלישי של חנוכה אמר לנכדו שמי שמשיג את סוד הארת נר חנוכה יכול להסתלק מהעולם מרוב דבקות. את חייו סיים בדרכו לתפילת ותיקין ככותל המערבי, כפי שעשה עשרות בשנים. באחד הדרושים בספרו לחנוכה כתב הרב לוריא על היחס בין נרות השבת לנרות חנוכה: "זוהי אפוא ההמשכה של נר חנוכה מנר המנורה במקדש שזה ממשיך אור על הלילה כיום יאה, ועל ידי זה נעשה יום טוב בהלל והודאה, ולכן אמרו בספרים הקדושים שמנר חנוכה צריך האדם לקחת אורה להמשך הלילות בכל השנה, להאיר מתוך חשיכה".

"גם יש להוסיף שמצד נס המלחמה נעשה גם כן יום טוב, אך זה כמו חג ושבת למעלה מעשרה, אבל לעשות חג גם למטה מעשרה זה נעשה רק על ידי נר חנוכה למטה מעשרה וזה אפוא השלמת החג המיוחד שגם למטה מעשרה מאיר אור החג..."

ובמקום אחר כתב: "ונראה שזוהי החילוק בין נר שבת לנר חנוכה שהוא מדליק מחוץ לבית, מורה על מקום הקליפות והרע ובו תרמוש כל חיתו יער (על פי תהלים קד, כ)..."

אור נרות השבת מסמל את הקשר העמוק של ישראל לאביהם שבשמים, שמתבטא בהתעלותם מעל כל ענייני העולם הזה. מתוך ההארה המיוחדת והעליונה הזאת, מאירים נרות החנוכה גם למטה למטה, בעומק מעבי האדמה, את החושך וההסתה, הרוע והפירוה. כי כל הניסיונות, מבית ומחוץ, לכבות את אור נשמת העבריות הנאצלת, לא יצלחו.

"שמנר חנוכה צריך האדם לקחת אורה להמשך הלילות בכל השנה, להאיר מתוך חשיכה".

זוהי החמצה של האירוע המשמעותי שנחשף בסרטונים הללו:

"גדלתי כילדה חילונית. חנוכה היה חג הסופגניות והנרות. זה לא היה חג של בית המקדש. ואבא שלי זכרונו לברכה נפטר לפני שלוש שנים בנר ראשון של חנוכה... מבחינתי נוסף עוד ממד לחנוכה. תמיד אהבתי את החג הזה כי כולם אוהבים את חנוכה, ועכשיו עוד יותר".

"אחרי שראיתי את השישה חטופים שלנו מדליקים נרות, כל הקדושה של החג, שפספסתי אותה בחינוך החילוני שלי, כשראיתי את זה, עלה שוב העניין של בית המקדש... אני אומרת, אם (כאן נקבה בשמות המנגחים באמצעות הסרטון), כשהם רואים את הסרטון הזה, אז מה שיש להם זה עוד הערה על 'מפקיר החטופים', על נתניהו, במקום לראות את מה שמתואר בשיר 'ירדה השבת על בקעת גינוסר', 'נשמת עבריות נאצלת', אם הם פספסו את נשמת העבריות הנאצלת, בשביל להגיד עוד איזה הערה קטנונית ושקרית ו'עלילת דמית', שהם אמרו במשך שנתיים ככה, על נתניהו - חבל לי עליהם..."

לטובת מי שלא מכיר את השיר ששימש השראה לדבריה של לינוה, מצורף רקע היסטורי קצר מוויקיפדיה: "'ירדה השבת' הוא שיר עברי מאת יהושע רבינוב, שהולחן בשנות הארבעים על ידי מלחין הזמר העברי דוד זהבי. השיר מזוהה עם התנועה הקיבוצית, ובקיבוצים רבים היה מושר מדי שבת".

אלה מילות הבית הראשון של השיר: "יְרֵדָה הַשֶּׁבֶת אֶל בְּקַעַת גִּינוֹסָר וְנִיחֹחַ עֲתִיק בְּשׁוּלְיָהּ. וַיַּעֲמֵדוּ מִסְבֵּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינֵים לְשֵׁאת אֲדָרְתָּהּ הַזֹּהֶבֶת. תַּעֲלֶינָה יוֹנִים מִכְּנַרְת הַיָּם, קָבַל אֶת רֹחַהּ הַלְוֶהֶבֶת".

וכך מסתיים השיר: "הַרְטִיטָה שֶׁבֶת בְּחֻנָּה הַגָּנוּז עֵינֵי חִלּוֹנוֹת מְפֹל עֵבֶר. וַתִּצְאָנָה בְּנוֹת אֶל הָעָרֶב זָמַר זְמִירוֹת בְּעָרְגָה מְצֻלְצֶלֶת. וְהִיְתָה הָעֵדֻנָּה בְּבִקְעַת גִּינוֹסָר לְנִשְׁמַת עֶבְרִיּוֹת נְאֻצֶּלֶת".

להאיר מתוך חשיכה

השבוע, בנר שלישי של חנוכה ימלאו שש-עשרה שנים להסתלקותו של הרב רפאל משה לוריא זצ"ל (תרצ"ז - כ"ז בכסלו תש"ע), מחבר סדרת הספרים המופלאה "בית גנוז" על התורה והמועדים. הרב לוריא היה חסיד סלונים, צדיק ומקובל שכל מי שנחשף לחיבוריו לא יכול שלא להתפעל מעומק ההיקף והחדשנות שבהם. בחריפותו הייחודית השכיל לאחד בין החלק הנגלה של התורה - ההלכה, לבין החלק הסודי של התורה, נשמת התורה - האגדה והקבלה.

הסרטונים שפרסם דובר צה"ל לפני כשבוע, של ששת אחינו ואחיותינו החטופים; הירש גולדברג-פולין, עדן ירושלמי, אורי דנינו, אלכס לובנוב, אלמוג סרוסי וכרמל גת השם יקום דמם, מדליקים נרות חנוכה בעומק של כארבעים מטרים מתחת לאדמה, האיר את נרות החג השנה בגוון מיוחד ועמוק.

אימו של הירש גולדברג-פולין פרסמה תמונת חנוכייה עשויה כוסות נייר, כמו זו שמופיעה בסרטון וכתבה בעמוד לזכרו: "יש לי הרבה חנוכיות יפות, יקרות ובעלות ערך סנטימנטלי. אבל כך אדליק חנוכייה במשך כל חגי חנוכה שנשארו לי בעולם הזה".

אם סיפור ההדלקה הזה, של ששת החטופים, היה מסופר כסיפור חסידי, בטח היה בו אדמו"ר שאומר לחסידיו שלא יתפעלו מאווירת הרוממות בהדלקתו שלו, כי בשעה זאת ממש, בשמיים, יש רעש גדול ונורא מהדלקת נרות אחרת. הדלקת נרות חנוכה שמתקיימת עמוק עמוק מתחת לאדמה, אל מול עיניהם המשתאות של מרצחי חמאס הארורים.

בטח היה אומר לחסידיו: "כזאת הדלקה לא הייתה מעולם, מיום שנברא העולם ועד לשעה זאת". כל מלאכי השרת התקבצו להסתכל באותה שעה במחזה הזה, של האור הגנוז במעבי האדמה, בוקע ומצליח להאיר את החושך שאין חשוק ממנו. והקדוש ברוך הוא אומר לצבא מרום: "חזו חזו בניי חביבי, המסתלקים מהצער שלהם ועוסקים בשמחה שלי".

קו ישיר נמתח ממנהרות חמאס האפלולת לשנאה התהומית ליהודים שהתפרצה השבוע שוב ברצח המזועזע במסיבת החנוכה בסידני אוסטרליה. רבים דיברו השבוע על האנטישמיות הגואה בעולם, אך איך כתב בעבר ד"ר דניאל שליט: "אנטישמיות... כמה עולב, דליל ומימי הוא מושג זה. מיסודו שימש להסוואה ולטשטוש. יוצריו והוגיו התכוונו כמובן לשנאת ישראל 'נטו', אבל יוצרי המושג 'אנטישמיות' - ברצונם להעטות על השנאה הוותיקה מעטה 'הגותי' 'עקרוני', בראו להם הפשטה: ה'שמיות'. המושג המופשט הוא יותר מכובד, יותר 'מדעי'..." ("שיחות פנים" עמ' 10).

חג של בית מקדש

יש שהסרטונים ממעבי אדמת עזה שימשו להם איל ניגוח נוסף כלפי מי שלדעתם אשמים בעקיפין במותם של קדושים אלה שנרצחו על שום היותם יהודים. אך כפי שאמרנו השבוע בתוכנית "הפטריויטים" העיתונאית עירית לינור

תורה מול מדע

שיחות עמוקות בתורה ורחבות ידע במדע - בין תורה למדע, הכפירה וביקורת המקרא, חשיבות לימודי המדע ועוד... מאת הרב שלמה אבינר והרב ד"ר אריאל רוט 235 עמ' כ. כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
 או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
 בדני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

להדליק את האור בנישואין

דפנה (שם בדוי) הגיעה אלי, בליל חורף גשום. כשהתיישבה, תיארה את קשיי ההגעה אלי במזג האוויר הסוער. תוך כדי מילות ההערכה שלי למאמציה... היא כבר נכנסה לדברי והחלה בטענותיה כלפי בעלה. עד כמה הוא עקשן, לא אכפת, עוקצני, מתנשא, לא רגיש כלפיה ועוד ועוד. כל תכונת אופי לוותה בדוגמאות רבות, המוכיחות את טענותיה.

הערב הזה, אכן סוער תרתי משמע. ניסיתי להשחיל שאלה, מילה אך ללא הועיל. בלית ברירה, עצרתי את שטף דיבורה בהחלטיות ושאלתי למטרת בואה לפגישה. "אני רוצה שתדעי מי זה בעלי, כדי שתוכלי לעזור לי איך להתמודד איתו... זה פשוט נורא... אני סובלת ממנו... הוא ציני ולועג לי...". "יש בו גם דברים טובים?", שאלתי.

"את האמת? אני לא רואה, אבל אני יכולה לומר לך מה אחרים אומרים עליו. זה מרגיז אותי, שהוא טוב כלפי אחרים ולא כלפי...". ושוב החלה בסדרת האשמות כלפיו. עצרתי אותה שוב ושאלתי, מה אחרים אומרים עליו? "וואו, הם כל כך מתפעלים ממנו. אומרים לי, איזה איש עדין ורגיש יש לי, איזה איש שיחה נעים, חכם ואינטליגנט... אוף! זה מעצבן אותי שזה הרושם שיש לאחרים כלפיו, הם לא מכירים אותו יותר ממני..."

"אשתך אותך במה שאני מבינה מדברייך. אם הוא כל כך נעים סבר כלפי הזולת, אז ייתכן שהוא יהיה מסוגל להיות כזה גם איתך?" היא נכנסה לתוך דברי ואמרה שזו ממש לא חוכמה, כי אחרים לא צריכים להתמודד איתו כפי שהיא מתמודדת וזה ממש לא פייר. "נכון", אמרתי. היא שוב החלה לספר על הקושי שלה "למה עם אחרים הוא כזה נחמד ואיתי לא? אני אשתו, מה, לא מגיע לי יחס טוב ממנו? זה לא הוגן! את לא יודעת, כמה אני משתדלת לדאוג לו ולנקות ולסדר את הבית והוא אפילו לא רואה את מה שאני עושה ולא מעריך..."

"אני שומעת ורואה את התסכול והכאב שלך, אני מבינה עד כמה קשה לך ולכן גם הגעתי בערב גשום וסוער. אני מעריכה את היוזמה שלך, ליצור שינוי חיובי בנישואין שלכם... את משתדלת לעשות את המיטב, ולא מבינה למה התוצאות כל כך עגומות ביניכם."

"תודה שאת רואה את הכוונות הטובות שלי. סוף סוף אני מקבלת מילים טובות. הוא לא רואה אותי ככה. הוא טוען שאני אגרסיבית ושתלטנית והוא לא מוכן להשלים עם זה...". ושוב פתחה בסדרה של האשמות. סימנתי לה שהשעה עומדת להסתיים. היא ביקשה להאריך. הבנתי אותה. היא הייתה זקוקה להוציא את כל אשר על ליבה, כדי שתהיה פנויה לקבל

ולאפשר שינוי אישי כל שהוא. "ספרי לי, איך את מרגישה כשאת מתבוננת באישיותו מן הצד?" "זה כואב לי. תביני... לפני החתונה ראיתי את מה שכולם רואים בו, בדיוק מה שאחרים אומרים עליו. אני סוערת והוא שקט ונעים הליכות. את יודעת מה? אני מודה. אני יודעת שיש לי בעיה. גם בעבודה אומרים לי שאני צריכה להירגע. הצעתי לדפנה דמיון מודרך. הרעיון היה מוזר לה ולאחר מחשבה, הסכימה. בדרך זו, רצייתי שהיא תתנסה בחווית הקשבה ורגיעה. תוך כדי הדמיון, יצרנו "סרט" חדש, שבו היא רואה את התכונות הטובות שלה ושל בעלה וחווה מציאות זוגית מקבלת ואוהבת. כשסיימנו את הדמיון המודרך, אחרי זמן מה, אמרה: "זה היה כל כך נעים. הלואי וזאת המציאות הזוגית שלנו...". "זה אפשרי", אמרתי. "בינתיים, תשמרי לעצמך את ה'סרט' ואת התחושה הנעימה הזאת, למרות שהמציאות הזוגית כרגע שונה."

בסיומה של הפגישה התפללתי לה' שיכוון אותי יחד איתם, להעלות את הטוב שיש בשניהם. עם מעט מהאור שיש עתה, לדחות הרבה מהחושך הזמני, להעלות אור שמוסיף והולך, ולעזור להם לחוות את עוצמת הימים ההם של האירוסין, בזמן הזה, בנישואין.

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב טרבליסי <

הרגל של הגביע שמתווכת את מדרגת החיים הגדולה של האבות לבנים, ומאחד את כל הבנים למשפחה אחת. לאחר מילוי תפקידו של יוסף מתגלה מדרגתו של יהודה בבחינת כוס, "כוס רויח" מספר אחד יותר מגביע. **בה עמי מצליח להוציא לפועל בצורה שלמה את כוחם של האבות בחיים של אומה שלמה. כמו הכוס שמחוברת לבסיסה בצורה מאוזנת בלי מתווך של רגל.** "כוס שעומד בעצמו, וכל הכוחות של האבות מתגלים בו בפעולה, שזהו כוחן של השבטים שבטי יה, ובעיקר תולדות יהודה הגיבור באחיו".¹²

1. בראשית רבה צא,ו
2. רש"י מגלג
3. מדב
4. במדבר רבה יד,ז
5. מובא בכתב והקבלה
6. שער הפסוקים
7. פירוש מקץ
8. גבורות ה' פרק יג
9. שם
10. מובא במאורות הראיה חנוכה עמ' קו
11. פסחים קיט:
12. מאורות הראיה שם

אור השמונה

יפה ו.

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים
שְׁנֵינָה לְטַעַם מֵעֵט מִן הָאוֹר
אוֹר מִיְחָד שְׁנֵינָה בַּיּוֹם הָאֶחָד
מִיְמֵי בְרֵאשִׁית
אוֹר הַמִּתְנַצֵּץ אֵלֵינוּ מִכָּל נֶר פְּאוֹמֵר -
הַבֵּיטוּ בִּי, **בְּכֶם הַנֵּי!**
וְאוֹתוֹ אוֹר שְׁקֵט, פְּנִימִי, אֶלּוֹקִי
הַגָּנוּז בְּתוֹכְנוּ מִבְּקֵשׁ אֵף הוּא אֶת מְקוֹמוֹ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִיְמֵי הַחֲנוּכָה.

הָאֵם אֲמַנִּים נִזְהָר בְּזֵאת הַחֲנוּכָה
לְבַחַר וְלְחַבֵּר אֶל אוֹתוֹ אוֹר?
אוֹר הַשְּׁמוֹנָה הַמִּתְנַשֵּׂא מֵעַל הַשֶּׁבַע
הַיְכֹוֹל לְכָל כּוֹחוֹת הַטֶּבַע
(הַמְּאִימִים לְפַעֲמִים ב'תְּרַבּוּתָם' וּב'חֲכָמָתָם'
לְבוֹלְעָנוּ חֲלִילָה וְלֹאבְדָנוּ?)

אֶלָּא שְׂאֵז נִתַּן לָנוּ ה' בְּרַחֲמָיו
אוֹר אֶלּוֹקֵי אֵינְסוֹפִי הַגְּלוּם בְּכָל הַשְּׁמוֹנָה
אוֹר שְׁמֵתוֹכוֹ אִם נִזְכָּה, נִכְלָ מִמֵּעַל,
לְהַאִיר לְמִטָּה גַם אֶת מַה שְּׁרַע לְכֹאנְהָ
וְלְהַעֲלוֹת אֶת כָּל נִיצוּצוֹת הַטּוֹב
הַגְּלוּמִים בְּמִצִּיאוֹת הָאֶלּוֹקִית
שְׂתִצָּא מִמִּתְבּוֹאָה...

ספר חדש
לך אמר ליבי
יפה ו.

שירים וסיפורי אמונה
שפורסמו ברובם בעלון

ניתן לרכוש במייל
yaffavit@gmail.com
או בספריית חווה

שאלוח בפרשה

1. מדוע הפרות נשארו רזות גם אחרי שבלעו את השמנות?
2. כמה מאחי יוסף ירדו למצרים לקנות אוכל, בשתי הפעמים?
3. על מי נאמר 'ויסוב מעליהם ויברך'?
4. למה יעקב הסכים בסוף לשלוח את בנימין?
5. אצל מי נמצא הגביע?
6. מה פירוש המילה 'לשבור' בפרשה?

המחשבה הזוהרת
מצאו למה התמונות רומזות

נסים טבעיים

ילדים יקרים, בפרשתנו אנו קוראים על יוסף הצדיק שהיה במצרים. כאשר אחיו ירדו למצרים לקנות אכל, הוא הכיר אותם מיד, אבל הם לא הכירו אותו כלל!

למה זה קרה? חכמינו מספרים לנו שכאשר האחים מכרו את יוסף, הוא היה נער צעיר בלי זקן, ועכשו כשפגשו אותו, הוא היה מבגד עם זקן. אבל יוסף זכר בדיוק איך נראו אחיו כי הם היו מבגדים כבר כשמכרו אותו.

מכאן אנו לומדים שלפעמים הקדוש ברוך הוא עושה נסים בצורה טבעית - השנוי במראה של יוסף עזר לתכנית האלקית להתגשם.

אנחנו כעת בעצומם של ימי החנכה. בחנכה התרחשו נסים מסלאים שמעל הטבע, אך גם נסים שבדרך הטבע, שהמכבים נלחמו ונצחו. גם בימינו, מדינת ישראל נלחמת ומצליחה מאוד בעזרת השם וכל העמים מתפללים! נזכר תמיד את הנסים והנפלאות שעשה ה' בימים ההם ובזמן הזה!

יש, ערוץ הילדים

הבריאה
מאת יוסי שחר
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

הרעם נוצר מהתפוסות אוויר מהירה בגלל חום הברק - זה פשוט פיצוץ קולי!

בימי קדם חשבו שהרעמים נוצרים ממריבה בין העננים.

תגלית מפתיעה!

שיא הרעמים הרציף הוא בוונצואלה - עד 10 שעות רעמים בלילה!

רעמים עוזרים לקרקע! החום מייצר חנקן שגשם מוריד לצמחים - דשן טבעי!

רעמים לא רק מרעישים - הם חלק חיוני במחזור החיים של כדור הארץ!

הידעת?

חידה
הסבירו: ספרו של השולחן ערוך על הרמב"ם נמצא בפרשה!

המלצה חשובה

חנוכה בעיצומו! היכנסו לדף חנוכה באתר ותיהנו ממגוון התכנים והמשחקים, סדרת "מטבע האור" ועוד תכנים רבים ומרתקים!

מצאתי עבודה! איפה? בחנות בגדים! איך שם? תפור עלי!
מה אומר המדען לאשתו? יום ניסויים שמח!
מה קורה כשכבשה אוכלת הרבה ענבים? צומח לה צמר גפן...

ומטל חרמון היורד על הררי ציון, יצוה ד' את הברכה לישראל ואדם, כאמור והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ועוד ישובו בנים כולם יחד, לשיר מקרב לב ונפש, "זה חלקי מכל עמלי, עם ישראל חי, וחיה יחיה עד בלי די", ועבור תעבור סערת הסכנה במהרה בימינו, ונשוב אל מצות נר חנוכה להשיבה על מכונה, להדליקה על פתח בתינו מבחוץ, ויראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו, על עמו ונחלתו סלה.
מאמרי הראי"ה, נר חנוכה

על סדר היום הרב שלמה אבינר

אח, הרי זו ארצנו, כולנו אחים, וכולנו שומרים, אלו על אלו, בצבא.
ג. כמובן, יש לעלות לארץ, לא משום שהיא מקלט, אלא משום שהיא ארצנו, וכאן, צה"ל שומר עלינו, בחסדי ד' עלינו.
ד' ישמור על כל אחינו שבגלות.

ב. יש אומרים שהיהודים צריכים להיזהר מלגור במקום שיש בו אנטישמיות. בעבר, בעל כורחנו היינו בגלות, וכמעט כולם היו אנטישמיים. אם כי היום, יש מקומות שהסיכון בהם הוא נמוך יותר. אגב, אין זה מכובד לבקש מהגויים לשמור עלינו, כאילו אנחנו מסכנים. בארץ ישראל, זה משהו

פיגוע נורא באוסטרליה

ש: כיצד לראות את הפיגוע הרצחני באוסטרליה?
ת: א. באמת הלב כואב ודומע. אפילו יהודי אחד שנרצח הוא אסון נורא, כי שקול כל אחד כעולם מלא, וקל וחומר יהודים רבים שנרצחו. כמובן, זה לא הגיע לדרגת הטבח שהתרחש כאן בשמחת התורה. אבל אין זה מנחם כלל.

ערוץ מאיר ילדים

חנוכה מאיר

הפנינג ענק לכל המשפחה

ההצגות האהובות:
'הגיבור' ו'חברים לדרך'
בכיכובו של אבישי שטרית

מכגש עם שחקני הערוץ!
עופר בן שבת | גיל קפטן | רם מזרחי | שחר לבב אל

מקדונות משקפי מציאות (VR)

**עלות כרטיס: 65 ₪
כרטיס למנויים: 40 ₪**

מתנפחים לכל הגילאים

יום ראשון | א' טבת (21.12) | 15:00-10:00

בית הספר התיכון ליד האוניברסיטה
פרופ' מנשה הראל 1 ירושלים

פירות ליטוף וחיות

דוכני מזון

**שריינו מקום עכשיו!
ההרשמה באתר טיקצ'אק**